

El rosetó de l'església Vella

Al mur de ponent de l'església Vella s'obre un rosetó de grans dimensions que s'organitza a partir de dos cercles concèntrics, amb un calat de vuit columnes en disposició radial unides per arcs de mig punt que conflueixen en un ull de bou central.

Aquest rosetó forma part d'una església romànica que cau perquè no es conserva, ja que es deixa que hi creixin plantes, que amb les arrels fan que les pedres es separin i destrossin l'estructura. Si no conservem el nostre patrimoni, què podem esperar ja? El rosetó de l'església Vella és un dels rosetons més ben conservats d'estil romànic de tot Catalunya, i si això no fos prou, és únic a tot Catalunya. No fem que torni a passar allò de l'agost del 1937, podem evitar-ho!

Si no conservem el nostre patrimoni, qui ho farà?, què ensenyarem als nostres fills?, com els podrem explicar d'on venim?, com els ensenyarem com es vivia antigament?... o, ignorant de mi, potser això ja no té importància.

Des de segles enrere la gent recorria quilòmetres per aconseguir pedres per construir-se les cases, les carregaven en mules o a la pròpia esquena, s'esculpien per donar-los vida, es forjaven ferros per decorar els balcons de les cases, es pintaven fustes per il·luminar la vida d'aquella pobra gent que només coneixia el treball infinit, i l'únic pensament que tenien era fer-se una casa de pedres per pujar una família. Què pensarien de nosaltres si ens veiessin com destruïm les antigues estructures de pedra que han suportat el pes de les generacions sense defallir i les canviem per unes senzilles i vulgars totxanes, es pensarien que ens hem begut l'enteniment!

Ara aquestes pedres resten silencioses a l'abocador del nostre estimat poble que creix i creix sense parar i destrueix tot allò vell, tot allò passat de moda, perquè avui en dia tot allò vell és lleig. Però això és fals, perquè aquestes pedres han viscut molt de temps i viuran encara molts anys, més que nosaltres i aquesta vellesa les fa belles, perquè si seus al seu costat, acluques els ulls i les escoltes atentament podràs conèixer històries d'èpoques passades, de sentiments eterns i d'amor vers l'eternitat, que solament les pedres poden expressar.

JOSEP FRANCESC ROIG PÉREZ

